مدیریت بحران و تهدیدات زیست محیطی در ایران

تاریخ دریافت: ۹۰/۰۲/۲۲ تاریخ پذیرش: ۹۰/۰۶/۰۷

چکیده

توجه به مقوله محیط زیست و اهمیت آن در زندگی امروز نسل بشر، امری است که نمی توان از آن به سادگی گذشت. تقریباً از اواخر دهه ۱۹۶۰ آگاهی درباره موضوعات زیست محیطی و توجه به آنها فزونی گرفته است. از دهه ۱۹۷۰ به بعد، بسیاری از دولتها و نهادها مدیریت بین المللی محیط زیست را ایجاد کردهاند. در سال ۱۹۹۲، بسیاری از فرآیندهای سیاسی بین المللی که با موضوعات توسعه و محیط زیست و نیز با مفهوم مورد اختلاف توسعه پایدار پیوند دارند، پا به عرصه ظهور گذاشتند. از سوی دیگر، سوانح طبیعی و شرایط اضطراری (نظیر جنگ یا درگیریها) اغلب منجر به ایجاد تهدیدات زیست محیطی همچون آلودگی آبهای سطحی و زیر زمینی، آلودگی هوا، مشکلات ناشی از بمبارانهای شیمیایی و هستهای، نشت مواد سمی و خطرناک بر جای مانده از آوار و پسماندها با منسائی غیر از پسماندهای عادی روزانه شهری و صنعتی می گردد.

در این راستا وجود تهدیدات نظامی علیه ایران از یکسو، و قرار گیری کشورمان در منطقهای سانحهخیز از سوی دیگر، لزوم توجه به موضوع پدافند غیرعامل و مدیریت بحران در محیط زیست را آشکار مینماید؛ لذا به منظور درک بهتر موضوع، شناسایی تهدیدات زیستمحیطی در حد مختصر و مفید لازم و ضروری بهنظر میرسد.

در این مقاله سعی شده است تا بهطور مختصر تهدیدات زیست محیطی که در اثر وقوع سوانح رخ میدهد بررسی و در پایان، راهکارهای مدیریتی در حوزه مدیریت بحران و پدافند غیرعامل در بخش زیست محیطی ارائه شود.

كليدواژهها: سوانح طبيعي، بحران، محيط زيست، تهديدات زيست محيطي و پدافند غيرعامل

۱- مقدمه

در پی وقوع هر سانحه طبیعی نظیر زمین لرزه، سیل، لغزش زمین، درگیریها و جنگها و غیره، شرایط اکولوژیکی منطقه آسیب دیده در مدتی کوتاه با وضعیتی کاملاً اضطراری و غیرعادی مواجه می گردد. عواملی نظیر کشته و زخمی شدن صدها یا هزاران نفر، عدم تدفین به موقع اجساد کشته شدگان، پدید آمدن صدها هزار تن آوار برجای مانده، مختل شدن سیستم دفع فاضلاب منازل (ولو ابتدایی) در شهرها و روستاهای صدمه دیده، انباشته شدن زباله های شهری یا روستایی در محل اسکان موقت سانحه دیدگان، عدم دسترسی فوری به نیازهای اولیه نظیر آب و غذای سالم، دارو و درمان اولیه، توالتهای بهداشتی، حمام و... همگی بخشی از عواملی هستند که یک جامعه را در مرحله پس از وقوع سانحه به شدت با مخاطرات زیست محیطی روبهرو میسازد. در این راستا با شناسایی تهدیدات زیست محیطی میتوان از بدتر شدن شرایط زیست محیطی میتوان از بدتر شدن شرایط زیست محیطی ماه آورد.

۲- روششناسی و سؤال تحقیق:

به واقع، سوال تحقیق مشخص می کند که محقق به دنبال چیست و روششناسی، به موضوع چگونگی حرکت از مجهولات به معلومات در حین تحقیق اشاره دارد و مشخص می کند که از چه راهی می توان به جواب سوالات رسید. در این بخش، سوال اصلی مقاله مطرح و روش رسیدن به پاسخ آن بیان خواهد شد. اما آنچه که به عنوان سوال این مقاله مطرح است آنست که چه بحرانهایی بیشتر در ایران رخ می دهد و تاثیر این بحرانها (با رویکرد پدافند غیرعامل) بر مقوله محیط زیست چیست؟ به عبارت دیگر، تهدیدات زیست محیطی منتج از سوانح در ایران حه می باشد؟

پژوهش حاضر، ماهیتاً توصیفی - تحلیلی است و به شیوه کیفی صورت گرفته است. در این زمینه به لحاظ روششناختی، جهت جمع آوری اطلاعات در مطالعه حاضر از تکنیکهای زیر استفاده شده است:

۱- انجام مطالعات تکمیلی کتابخانهای و اسنادی (از طریق مقالات، کتب، مطالب منشر شده معتبر در اینترنت و..) در زمینه "مدیریت بحران و تهدیدات زیست محیطی در ایران"؛

۲- مستندسازی اطلاعات: در مراحلی از این تحقیق به دلیل
 وجود خلاءهای اطلاعاتی اقدام به مستندسازی اطلاعات
 مورد نیاز شده است.

٣- مرور ادبيات موضوع

به منظور آنکه مطالب تخصصی ارائه شده در قالب یک زبان مشترک بیان شود نیاز است تا برخی از اصطلاحات مطرح شده تعریف گردند؛ مهمترین آنها عبارتند از:

مخاطره

به مجموعه حوادث غیرمترقبه طبیعی و انسانی صرف نظر از اثر آنها بر روی جوامع بشری خطر گفته می شود [۱۵].

بحران

شرایطی است که در اثر حوادث، رخدادها و عملکردهای طبیعی و انسانی (به جیز میوارد موضوعه در حیوزههای امنیتی و اجتماعی) به طور ناگهانی یا غیرقابل کنترل به وجود می آید و موجب ایجاد مشقت و سختی به یک مجموعه یا جامعه انسانی می گردد که بر طرف کردن آن، نیاز به اقدامات اضطراری، فوری و فوقالعاده دارد. [1].

مديريت جامع بحران

فرآیند برنامهریزی، عملکرد و اقدامات اجرائی است که توسط دستگاههای دولتی، غیردولتی و عمومی پیرامون شناخت و کاهش سطح مخاطرات (مدیریت خطرپذیری) و مدیریت عملیات مقابله و بازسازی و بازتوانی منطقه آسیبدیده (مدیریت بحران) صورت میپذیرد. در این فرآیند با مشاهده پیش نشانگرها و تجزیه و تحلیل آنها و منابع اطلاعاتی در دسترس تلاش میشود به صورت یکپارچه، جامع و هماهنگ با استفاده از ابزارهای موجود از بحرانها پیشگیری نموده یا در صورت بروز آنها با آمادگی لازم در جهت کاهش خسارات جانی و مالی به مقابله سریع پرداخته تا شرایط به وضعیت عادی باز گردد.

كاهش خطر

مجموعه تلاشهایی است که برای جلوگیری از تبدیل خطرات به سوانح و یا در صورت وقوع سوانح، کاهش دامنه تاثیر و

خسارات آنها انجام پذیرد. این مفهوم در واقع جزئی از مدیریت خطر پذیری است [۲].

در عین حال، سه گام اصلی به منظور ارتباط هرچه بیشتر "کاهش خطرپذیری سوانج" و "مشکلات توسعهای" عبارتند از:

- جمعآوری اطلاعات اولیه از خطرپذیری سوانح و ابزارهای برنامهریزی توسعه برای یافتن رابطه بین سیاستهای توسعه و خطرپذیری سوانح
- جمعآوری و انتشار بهترین الگوها و اقدامات برنامهریزی و سیاستگذاری توسعه برای کاهش خطرپذیری سوانح
- تقویت و تعامل خواستهای سیاسی مدیریت بخش توسعه و مدیریت بخش سوانح

آسيبيذيري

آسیبپذیری در نزد جوامع مختلف، معانی متفاوتی دارد. در یک معنای کلی، آسیبپذیری به میزان صدمه یا خسارت جامعه یا سیستم در برابر یک حادثه غیرمترقبه اطلاق می شود [۱۶]. اما بار معنایی که از مفهوم آسیبپذیری در این تحقیق مورد نظر است، تعریف ارائه شده از ویزنر و همکارن می باشد. در نزد آنها، آسیبپذیری بسی فراتر از معنای فوق آن است. در این تحقیق، آسیبپذیری عبارت است از ویژگیهای یک فرد یا گروه و موقعیت آنها که بر ظرفیتشان در پیشبینی، مقابله، مقاومت و بازتوانی از تأثیر یک سانحه طبیعی تأثیر می گذارد. بنابراین، آسیبپذیری به معنای در معرض قرار گرفتن و ظرفیت متفاوت افراد در زمانها و مکانهای مختلف در مواجهه با ریسکهایی میباشد که بهطور منظم برای آنها پیش میآید و تابع ویژگیهایی همچون قومیت، طبقه، جنسیت و... آنهاست. برخی از راههای کاهش مخاطرات عبارتند از: جلوگیری از ایجاد مخاطره در مکان اولیه، جدا نمودن مخاطره از آنچه که باید محافظت شود، تغییر در خصوصیات اصلی یک مخاطره، تغییر در میان یا حدود گسترش مکانی ایجاد یک مخاطره، متعهد کردن تحقیقات در مورد مواد خطرناک و افرایش اطلاعات عمومي درباره مخاطرات. اقدامات مربوط به كاهش اثرات در دو دسته کلی: ۱) اقدامات غیرفعال و ۲) اقدامات فعال قرار می گیرند [۳]

برخی از اقدامات غیرفعال کاهش اثرات بلایای طبیعی عبارتند از: مطابقت با کدهای تعیین شده، چک نمودن ظرفیت سیستمهای کنترلی موجود در محل، محاکمه کردن، جریمه

نمودن و صدور دستور پلمپ کردن، کنترل ایمنی زمینهای مورد استفاده، بیمه اجباری و عدم صدور جواز برای مناطقی که توسعه در آنها نامطلوب است. برای اجرای این فعالیتها بایستی به موارد ذیل توجه داشت: ایجاد سیستم قوی نظارتی، پذیرش اهداف و دستورات مربوط به کنترل توسط جامعهٔ در معرض خطر، و توانایی اقتصادی جامعهٔ در معرض خطر برای تطابق با قوانین.

اقدامات فعال کاهش اثرات بلایای طبیعی عبارتند از: برنامهریزی برای وضع قوانینی در رابطه با سیاستهای نظارتی، اقدامات آموزشی و کارآموزی، کمکهای اقتصادی، تأکید بر وجود تجهیزات ایمن و مواد ساختمانی ایمن تر، وضع مقررات برای ارائه خدمات (ساختمان سازی ایمن تر، ایجاد پناهگاه، ذخیره مواد ضروری)، افزایش اطلاعات عمومی و بالا بردن سطح آگاهی جامعه، تشویق به بیمه داوطلبانه، ایجاد سازمانهای ارتباطی، تلاش برای فراهم نمودن فرهنگ ایمنی در نواحیای که ضعف مدیریتی وجود دارد و یا توانایی تطابق با کنترلهای موجود کم می باشد.

اركان اصلى مديريت بحران

در ابتدا قبل از اینکه به ارکان مدیریت بحران بیردازیم، باید این نکته را یادآور شد که برخی معتقدنی بروز پیامیدهای سوانح طبیعی، امری تقدیری است و انسانها در پیشگیری از پیامدهای آن ناتوانند. بلیکی و همکاران از چنین اعتقادی به عنوان ریسک ذاتی یاد کرده و اشاره میکنند خیلیها به اشتباه بر این باورند که سوانح یک چیز خاصاند، و یا وقایعی هستند که هیچ ارتباطی با زندگی روزمره انسانها ندارند. در پاسخ به این باور باید گفت که اولاً، همانطورکه کـلارک (۲۰۰۶) و پیـرو (۱۹۸۴) اشاره می کنند، سوانح طبیعی، حتی از این بابت که نباید آنها را جدای از جزرومد زندگی طبیعی دانست، امری نرمال و طبیعیاند [۱۷]. ثانیاً، حتی اگر سوانحی نظیر سیل یا زلزله، پدیدهای طبیعی باشند، اما قدر مسلم پیامدهای آنها طبیعی نیستند. پیامدهای سوانح، نتیجه کنش موجودات انسانی بوده و توسط شرایط اجتماعی کشورها از نظر فقر، نابرابری اجتماعی، میزان جنگلزدایی و... تعیین میشوند [۱۸]. نگرش به سانحه از دیدگاه مدیریت بحران، بازگوکننده این مطلب است که برای کنترل بحران و رفع آن، نیاز به آمادگی از پیش و الگوی تجربهشده جهت برنامهریزی، سازماندهی،

هماهنگی، تصمیم گیری و گردش اطلاعات بازسازی میباشد. نداشتن این الگو، نه تنها موجب کنترل بحران بهوجود آمده نمیشود، بلکه میتواند موجب تعمیق و گسترش بحران شده و مشکلات پیچیده تری را ایجاد نماید. در هر صورت، یک صحنه سانحه را میتوان با کالبدی درهمریخته، مردمانی مصیبتزده و مجروح و از حیث روانی درهمریخته، مدیرانی بهتزده و نگران، و اجتماعی بدون کارکرد تصور نمود؛ لیکن نکته مهم این است که خوشبختانه این تصویر پایا و ماندگار نیست و گذراست [۴]. برطبق تعاریف بینالمللی، مدیریت در سوانح طبیعی (مدیریت بحران) چهار رکن اصلی دارد که عبارتند از [۵]:

۱ - آمادگی

 ^{T} پیشگیری و کاهش خسارت ^{T}

 4 واکنش به هنگام وقوع 4

۴- بازسازی و بازتوانی^۵

هرچند که هریک از مراحل فوق را می توان در مراحل دیگر ادغام نمود، با این همه، هریک به نوبه خود هدفی را دنبال نموده و چارچوب مدیریت بحران را تشکیل می دهند.

۱- مرحله آمادگی

مرحله آمادگی، پیش از وقوع هر سانحه طبیعی صورت می گیرد و مجموعه تواناییهای مدیریت بحران را تشکیل میدهد. به عبارت دیگر، مجموعه اقداماتی است جهت افزایش توان عملیاتی و ایجاد تسهیلاتی برای واکنش مؤثر در برابر حادثه احتمالی، که رخ خواهد داد.

جدول ۱- اجزاء مرحله آمادگی سوانح

۳– برنامه آمادگی	۲- مکانیـــسمهــــا و راهبردهای مقابله	۱- ارزیابی مخاطرات، آسـیبپــذیری و خطرپذیری
۶– سیستم هشدار اولیه	۵– مدیریت اطلاعات	۴ – هماهنگی
۹ – آمادگی سوانح مبتنی بر جامعه	۸ – آموزش همگــانی و تخصصی، مانور	۷- بسیج منابع

- 1- Disaster management
- 2- Preparedness
- 3- Prevention & mitigation
- 4- Response
- 5- Recovery & reconstruction

۲- مرحله پیشگیری و کاهش اثرات سانحه

شامل مجموعه اقداماتی است برای کاهش یا ازبینبردن میزان خطر حوادث طبیعی بر جان و مال مردم، که میبایست در کلیه مراحل مدیریت سوانح طبیعی در نظر گرفته شوند. به عبارتی، هم در دوران قبل از سانحه، هم در دوران بعد از سانحه و هم در هنگام وقوع بحران، باید اعمال شوند.

٣- واكنش به هنگام وقوع سانحه

انجام اقداماتی است که درست پیش از وقوع، حین، یا درست پس از وقوع سانحه صورت می پذیرد و هدف آن هشداردهی، نجات جان مردم، به حداقل رسانیدن خسارات مالی و افزایش اثربخشی مدیریت بحران می باشد. به عبارت دیگر، هدف از این مرحله، به حداقل رساندن تلفات جانی و خسارات مالی با انجام یک رشته اقدامات فوری مانند اعلام خطر، تخلیه مکانهای خطرناک، امداد و نجات، ارائه خدمات پزشکی و بسیاری دیگر می باشد [۶]. برخی از این اقدامات عبارتند از:

- اطلاع رسانی مناسب در زمان بحران
 - اعلام خطرهای به موقع
- تشکیل ستاد بحران برای هدایت عملیات امداد و نجات
 - آگاهسازی مردم از رویدادها
 - بسیج همه منابع و امکانات موجود

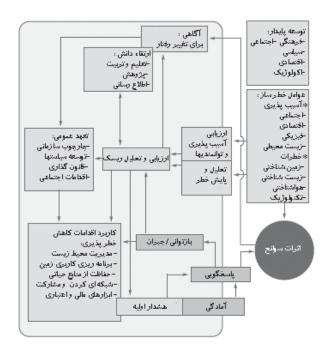
۴- مرحله بازسازی و بازتوانی

مجموعه اقداماتی است برای بازگرداندن شرایط زیستی مردم و ناحیه فاجعه دیده به وضعیت قبل و یا بهتر از وضعیت قبل از سانحه در حقیقت مرحله بازسازی بلافاصله پس از وقوع سانحه، با نگرش جامع شروع می شود یعنی تمام شرایط، اعم از بازسازی زیرساختها و ساختمانها، بازسازی اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و زیست محیطی و ... باید در نظر گرفته شود [۷].

• مدل مراحل مديريت سوانح طبيعي

از اواخر دهه ۱۹۹۰ میلادی به تدریج ایده جایگزینی مدیریت خطرپذیری (ریسک) به جای مدیریت بحران شکل گرفت. اما تاکنون در مورد مدیریت خطرپذیری (ریسک) و مدیریت بحران و ارتباط آنها با هم بین صاحبنظران و حتی سازمانهای بینالمللی و مسئول، اختلاف نظرهای زیادی وجود دارد. در

شکل (۱) نیز، تعامل اجزای مختلف مدیریت سوانح با هم تشریح گردیده است.

شكل ١- تعامل اجزاء مختلف مديريت سوانح

۴ - سوانح طبیعی در جهان و ایران

در گزارش سالانه جهانی فدراسیون بینالمللی صلیب سرخ و هلال احمر، شیوع انواع بلایا به شرح زیر گزارش شده است:

الف- طوفانها: ۲۴ درصد

ب- سیلها: ۲۴ درصد

پ- زلزله: ۱۳ درصد

ت- بلایای مرتبط با سلامت: ۷ درصد

ث- حوادث صنعتی: ۵ درصد

ج- انفجارها: ۴ درصد

چ- آشوبهای اجتماعی و سیاسی: ۴ درصد

ح- برف ویخبندان: ۳ درصد

خ- پناهندگی: ۳درصد

د- رانش زمین: ۳ درصد

ذ- آتشفشان: ۳ درصد

ر- آتشسوزی: ۲ درصد

ز- خشکسالی: ۲ درصد

ژ- امنیت غذا: **۱** در صد

س- دیگر موارد: ۲ درصد [۸]

از سوی دیگر، کشور جمهوری اسلامی ایران به عنوان یکی از سانه سانحه خیز ترین کشورهای جهان به شمار میآید که هر ساله خسارات فراوانی را از سوانح طبیعی متحمل میگردد. مرکز اپیدمیولوژی سوانح سازمان ملل متحد در سال ۱۹۹۰، چهل نوع سانحه طبیعی را شناسایی کرد که در کشور جمهوری اسلامی ایران از بین این حوادث و سوانح، ۳۱ مورد شناسایی و دارای سابقه به شرح زیر است [۹]:

جدول ۲- سوانح شناختهشده در ایران

الما عدد المار الم	ي دوري ۱ بيوري
۱۷ – طوفان	۱ – زلزله
۱۸- آلودگی آب و هوا و	۲- روانگرایی
محيط زيست	
۱۹ – آفات و بیماریهای	۳- سونامی
نباتی	
۲۰- خشکسالی	۴- نوسانات زمین
۲۱- خودسوزی جنگلها	۵- روانههای گلی
۲۲- صاعقه	۶- زمین لغزشها
۲۳- خطرات ژئوترمال	۷- سنگ ریزشها
(زمین گرمائی)	
۲۴- ریزشهای کارستی	۸- ریزشهای سطحی
(حوزههای آهکی)	
۲۵- نشستهای زمین در	۹- فرسایش خاک
نواحى استخراج مواد	
معدنى	
۲۶- ریزشهای زیر دریایی	۱۰ - نفوذ و پیشروی آب
	دريا
۲۷- لغزشهای زیر دریایی	۱۱- رسوبزدایی
۲۸– باتلاقزدایی	۱۲ – دگرشکلی سواحل
۲۹– سیل	۱۳ - مردابزدایی
۳۰– آتشفشان	۱۴- کویرزدایی
۳۱- خودسوزی میدانهای	۱۵- انجماد و سرمازدگی
ذغالي	
	۱۶– بهمن
	· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·

به لحاظ ترتیب، فراوانی وقوع سوانح طبیعی در کشور، براساس گزارش ستاد حوادث و سوانح کشور از بین ۳۱ نوع حادثه روی داده، ۸ سانحه به شرح زیر از اهمیت بیشتری برخوردار بوده است:

۴- خسارت و نابودی محصولات کشاورزی

 Δ صدمه به تولید

۶- لطمه به شیوه زندگی

٧- كاهش نشاط زندگي

۸- لطمه به خدمات اساسی

۹- خـسارات بـه تأسيـسات زيربنـايي كـشور و لطمـه بـه

سیستمهای دولتی

۱۰- خسارات اقتصادی

۱۱- اثرات اجتماعی و روانی بعد از وقوع سانحه

همچنین بحرانها اغلب دارای اثرات منفی زیستمحیطی بوده و گاهی آسیبهای غیرقابل جبرانی به محیط زیست وارد میآورند. آلودگی آب و هوا، تخریب زیستگاهها، کمبود آب و مواد غذایی، به هم خوردن تعادل اکوسیستمهای ناشی از عوارض بحرانها با منشأ طبیعی، تکنولوژیک، سیاسی و اجتماعی از جمله این آسیبها است. در این خصوص راهکارهایی برای هریک پیشنهاد شده که عبارتند از:

۱- زمین لرزه و خطرات القایی آن

۲- سیل

۳- رانش و جابجائیهای زمین

۴- کویرزایی

۵- آلودگیهای محیطی

۶- آفات و بیماریهای نباتی

٧- خشكسالي

۸- طوفان و بلایای جوی

۵- تهدیدات زیست محیطی پس از وقوع سوانح

سوانح معمولاً آثار فراوانی بر جوامع می گذارند. در این خصوص مهمترین آثاری که از این طریق بر جوامع تحمیل می شوند عبارتند از:

۱ – مرگ و میر

۲- آسیبدیدگی و مصدومیت

۳- خسارت و نابودی اموال

جدول ۳- پیامدها و راهکارهای سوانح

راهكارها	پیامدها	موضوعات زیست محیطی مربوط به کاهش سوانح	ردیف
- جنگل کاری	- تغییرات آب و هوایی شدید (گرما یا سرما یا یخ	تغييرات اقليمي	١
– برنامهریزی برای سازگاری	زدگی شدید)		
– برنامهریزی برای آمادگی وقوع سوانح	- تغییرات الگوها، ساختارها و عملکردهای		
- ایجاد سیستم هشدار سوانح	سیستمهای زیست محیطی(جنگل)		
	– نا امنی غذایی		
	- نقصان در دسترسی به آب		
	- بالا أمدن سطح آب درياها		
- اقدامات حمایتی و حفاظتی: مدیریت	- از بین رفتن منابع طبیعی و تنوع زیست محیطی	از بین رفتن تنوع زیستی	٢
جنگلها، کشاورزی و نواحی ساحلی	- از بین رفتن توان سازگاری با تغییرات		
	- تغییرات زیست محیطی		
- پیشهشدار سوانح	– استفاده نادرست از منابع	بیابانزایی و تخریب سطح زمین	٣
- آمادگی برای خشکسالی	– ناامنی غذایی		
- برنامهریزی برای مدیریت منابع طبیعی	– از بین رفتن بهرهوری اکوسیستمها		
- برنامهریزی توسعه منابع طبیعی			
– مدیریت منابع آب	- کم آبی و از بین رفتن کیفیت آب	کاهش آبهای سطحی	۴
- مدیریت کاربری زمین - مدیریت کاربری	- خشکسالی		
	۔ - خطرات بهداشتی و سلامت		
	اثرات اقتصادی ناشی از ت خ ریب خاک		
	– افزایش میزان سیل		

همچنین از جمله وظایف یک مدیر بحران، ارزیابی اثرات پس از بحران است. مدیریت بحران شدیداً نیازمند شناخت دقیق وضعیت بحرانی است؛ منظور از شناسایی بحران عبارتست از: داشتن تصور روشن از شرایط قبل و بعد از بحران، تجسم عینی اثرات خسارات، و ضایعات و پیامدهای آن به ویژه در بخش زیست محیطی.

ارزیابی سریع زیستمحیطی، با این دیدگاه به انجام میرسد که موارد زیستمحیطی مرتبط با فاز حاد حادثه شناسایی شده و عملیات امدادرسانی به نحوی موثرتر و اقدامات در فازهای مقابله و جبران بر طبق طرحی مناسب و سریع صورت پذیرد. ارزیابی سریع زیستمحیطی، مسائل بحرانی زیستمحیطی را شناسایی می کند. باید به خاطر داشت که برخی از مسائل زیستمحیطی قبل از حادثه نیز وجود داشتهاند و پارهای نیز بعد از بروز حادثه، جمعیت محل و مکان خاصی را تحت تاثیر قرار میدهند. سرشت و اثرات مسائل زیستمحیطی در حین و بعد از بروز حادثه تغییر می کند و مسائل جدیدی ممکن است روی دهد. به همین دلیل نتیجه ارزیابی سریع زیستمحیطی، یک ارزیابی ایستا نبوده و باید مرور و پایش شود و این مرور تا مراحل پس از حادثه به طول بیانجامد. ضرورتا ارزیابی سریع زیـستمحیطـی، بـه اینکـه چگونـه بایـد مـشکل و مـسئله زیستمحیطی را حل کرد، نمیپردازد؛ همچنین ارزیابی سریع زیستمحیطی، اساساً راهحلهای مردمی برای پاسخ به سوانح را ارائه نمی کند ولی در صورت ضرورت، کمکهای فنی و موارد حفاظتی را در بخش ضمیمه گزارش خواهد آورد.

ارزیابی سریع زیستمحیطی، مشکلات حاد و بحرانی محیط زیست را حل نمی کند بلکه آن:

۱- اطلاعات ضروری را برای شکل دادن راه حلهای مناسب فراهم می آورد.

۲- اطلاعات تکمیلی برای شناسایی راه حلهای مناسب را
 گردآوری و ارائه می کند.

ارزیابی سریع زیستمحیطی یک رویکرد موضوعی داشته و بهتر است توسط ۱۰ تا ۱۲ نفر از افراد متخصص و دوره دیده در حیطه سوانح که قبلاً نیز در این حیطه کار کردهاند، صورت پذیرد.

ارزیابی سریع زیستمحیطی در حوادث گوناگون قابل استفاده است اما بیشتر در حوادث سریعالاثر که ارزیابی زیستمحیطی قابل انجام نیست، کاربرد دارد. ارزیابی زیستمحیطی به پرسنل تیمهای امدادی کمک می کند تا در کارهایشان طراحی بهتری داشته باشند.

بهترین زمان برای انجام ارزیابی سریع زیستمحیطی، از ابتدای رخداد سانحه تا ۱۲۰ روز بعد از وقوع سوانح متوسط تا بزرگ میباشد. در صورتی که حادثه دارای پیشهشدار باشد، توصیه میشود که ارزیابی سریع از زمان انتشار پیشهشدار به انجام رسد.

ارزیابی سریع زیست محیطی دارای چهار جزء زیر است:

۱- ارزیابی ستادی: که معمولاً بین ۴ ساعت تـا ۱/۵ روز طـول میکشد.

۲- ارزیابی محیطی: که معمولاً ۱ روز به ازاء هر «جامعه - تیم» طول می کشد و ۱ تا ۲ روز نیز صرف تجزیه و تحلیل نتایج مطالعه می گردد.

۳- جمع بندی و بحث و تحلیل: این مرحله بین ۳ ساعت تا ۲ روز باید طول بکشد و در آن اقدامات شناسایی شده، اولویتها و پروژهها مطرح می گردد.

۴- مروری بر عملیات امدادرسانی: در هـر حـال ارزیـابی سـریع زیستمحیطی یـک ارزیـابی پویـا و مـداوم اسـت و پـس از مرحله ۳ نیز پایش و ارزیابی اثرات زیستمحیطی، عملیـات امدادرسانی را رها نمی کند.

ارزیابی سریع زیستمحیطی جایگزین ارزیابی زیستمحیطی (EIA) نمی شود بلکه آن، خلاء بین آغاز سوانح تا زمان انجام ارزیابی عادی اثرات زیستمحیطی را پر می کند. معمولاً عملیات امدادی در حوادث بزرگ ۱۲۰ روز طول می کشد و پس از این زمان، گزارش ارزیابی عادی اثرات زیستمحیطی برای برنامه ریزی و طراحی مراحل بازتوانی و بازسازی به کار خواهد رفت.

سیستمهای جمع آوری اطلاعات و داده های گرد آوری شده از ارزیابی سریع اثرات زیست محیطی می توانند اطلاعات مهمی را برای ارزیابی سریع فراهم کنند.

،انح	شرابط سر	عادی و	شرابط	ر در	ز ىستمحىطى	ارز بایی	موضوعي	۴- تفاوتهای	حدول
		, 0		_ (L	G		<u> </u>	\circ

در شرايط وقوع سوانح		در شرایط عادی
شروع ناگهانی دارد و فوریت و اضطرار در کار است	١.	۱. زمان لازم وجود دارد
گاهاً قوانین و مقررات وجود نداشته و یا اعمال نمیشود	۲.	۲. قوانین و مقررات اغلب وجود داشته و اعمال شده یا بکار گرفته میشوند
ارزیابی پس از وقوع سوانح روی میدهد	۳.	۳. ارزیابی پیش از وقوع سوانح روی میدهد
ارزیابی ممکن است کامل نباشد و جزئی صورت پذیرد	۴.	۴. ارزیابی زمان بر، جامع و گسترده صورت می گیرد
در نتیجه ارزیابی، اغلب، پروژه جدید مطرح می گردد	۵.	۵. شاید هیچ پروژه جدیدی در نتیجه ارزیابی مطرح نگردد
موقعیت و مکان ارزیابی از قبل مشخص نیست	۶.	۶. موقعیت و مکان ارزیابی مشخص است
مدت ارزیابی مشخص نمیباشد	٧.	۷. مدت ارزیابی مشخص میباشد
تعداد افراد آسیب دیده، غیر یکنواخت و متغیر است	۸.	۸. تعداد افراد آسیب دیده، قابل شناسایی و ثابت است
اولویت به فعالیتهای امداد و نجات شاید اهداف زیستمحیطی را	.٩	۹. اهداف زیستمحیطی شاید در رقابت با اهداف اجتماعی، اقتصادی،
تحتالشعاع قرار دهد		سیاسی باشند

جدول Δ ارزیابی سریع زیست محیطی

روند ارزیابی سریع زیست محیطی					
وظيفه	سطح	بخش			
۱ – بررسی چارچوبهای قانونی		١			
۲- بررسی عوامل موثر بر اثرات زیستمحیطی					
۳– بررسی تهدیدهای زیستمحیطی سوانح	ارزیابی ستادی				
۴– بررسی نیازهای اولیه رفع نشده					
۵- بررسی پیامدهای منفی عملیات امدادرسانی بر محیط زیست					
۶- جمع آوری مستقیم اطلاعات از جامعه یا منابع دیگر	ارزیابی محیطی	٢			
۷– جمعبندی موضوعات		٣			
۸– شناخت موارد و اقدامات بحرانی	11				
۹ – اولویت بندی موضوعات	جمع بندی و تحلیل				
۱۰- مروری بر پیامدهای زیست محیطی عملیات امدادرسانی					
۱۱ - مروری بر روی عملیات امدادرسانی	پایش عملیات امدادرسانی	۴			
اقدام					

ارزیابی ستادی

در این مرحله (ارزیابی ستادی) باید چند مرحله اقدام به شرح زیر به انجام رسانید:

الف) بررسی چارچوبهای قانونی: در این بخش، هدف آن است که ببینیم که آیا اقدامات بر پایه چارچوب قانونی و یکپارچهای در حال سیر است یا خیر؟ در پایان این مرحله باید چند مورد زیر شرح داده شود:

- علت و اثرات سانحه
- آیا تغییرات در محیط سوانح، شرائط زیست محیطی و نیازهای امدادی را تغییر میدهد؟

- اولویتهای امدادرسانی
 - منابع اطلاعاتی
- آیا مبانی قانونی زیستمحیطی در مدیریت سانحه در نظـر گرفته شده است؟
- دیدگاههای زیستمحیطی مرتبط با سانحه که سازمانهای درگیر باید آنها را مورد توجه قرار دهند، چیست؟
- آیا نیاز به ارزیابی و جمع آوری اطلاعات بیشتر و کمکهای فنی وجود دارد؟

ب) بررسی عوامل موثر بر اثرات زیست محیطی: عوامل مختلف و متعددی ممکن است اثرات مثبت و منفیای بر روی شدت اثرات زیستمحیطی سوانح داشته باشند. عوامل متعددی بر روی اثرات زیستمحیطی اثر می گذارند مانند:

- بازماندگان حادثه
- گستره و وسعت حادثه
- جایی که بازماندگان را نقل مکان دادهاند
 - خودكفايي منطقه
 - دسترسی به منابع
 - تابآوری زیستمحیطی
- این عوامل را باید فهرست کرده و اولویت بندی نیز نمود.

ج) بررسی تهدیدهای زیست محیطی سوانح: خطرات و پیامدهای ناشی از سوانح، میتوانند باعث اثرات منفی یا مثبتی بر روی محیط زیست شوند. در برخی از موارد، خطرات ناشی از سوانح، ایجاب می کند که عملیات مقابله فوری و درازمدتی صورت پذیرد.

شناسایی سطوح بزرگ، متوسط و کوچک حادثه، در ارتباط نسبی با محدوده کلی تأثیرپذیر حادثه میباشد. چنانچه خطرات ناشی از سوانح ۱۰ درصد کل منطقه آسیب دیده را فرا بگیرد، این حادثه کوچک محسوب میشود و اگر خطرات ناشی از سوانح بیش از ۸۰ درصد کل منطقه را فرا بگیرد، آن حادثه نسبتاً بزرگ در نظر گرفته میشود. خطرات بین ۱۰ تا ۸۰ درصد محدوده تاثیر حادثه را سطح متوسط گویند.

د) بررسی نیازهای اولیه رفع نشده: شناخت نیازهای رفع نشده اولیه آسیبدیدگان از این حیث مهم است که در صورت استمرار این نیازها، پیامدهای زیست محیطی به بار میآید. به عنوان مثال اگر سوخترسانی به مناطق سیلزده در مناطق شمالی کشور به خوبی انجام نشود، بار آسیب و تخریب جنگلها بیشتر خواهد شد.

همچنین به منظور شاخصسازی اثرات محیطی بحران می توان متغیرهای زیر را اندازه گیری نمود:

- افزایش آلودگی هوا
- O افزایش آلودگی آبهای سطحی، زیرزمینی و منابع آب
- تخریب اراضی جنگلی، مرتعی، حیات وحش و زیستگاههای آبی
- فروزینگی اکوسیستم شامل کاهش توده حیاتی، تولید،
 تنوع گونه، شادابی گیاهی
 - بیابانزایی

همچنین می توان برخی از مشکلات زیستمحیطی بعد از وقوع حوادث را در موارد ذیل خلاصه و دستهبندی نمود:

- بههم خوردن اکوسیستم منطقه در اثر حادثه
- تأخیر در جمع آوری و دفن اجساد انسانی و لاشههای حیوانات
- عدم تأمین به موقع وسایل و تسهیلات ضروری و یا تأخیر
 در تهیه و در اختیار گذاشتن وسایل لازم برای جمعآوری
 زباله خانوارها و محیط
 - عدم رعایت اصول و موازین بهداشتی به وسیله ساکنین
 - نگهداری و تردد احشام و حیوانات در منطقه
 - عدم جمعآوری و حمل زباله از منطقه
 - عدم احداث سرویسهای بهداشتی
- عدم ترمیم خرابیهای سیستم فاضلاب و پسآبهای منازل، اماکن عمومی و کارخانجات
 - 🔾 ساير عوامل

۶- چالشهای زیستمحیطی پسس از رخداد

سوانح

یکی از چالشهای اساسی پس از رخداد سوانح و در هنگام شرایط اضطراری، به ویژه زلزله و سیل و طوفان، مدیریت صحیح پسماندها (آوار- زباله) است که متاسفانه در ایران و بسیاری مناطق دیگر دنیا مورد توجه قرار نمیگیرد. اولویت ندادن به این موضوع، بدون شک منجر به فراگیر شدن مخاطرات بهداشتی و زیستمحیطی درازمدت در گستره منطقه سانحه دیده خواهد شد. بهعلاوه مدیریت ضعیف پسماندها به طور جدی مانع کمکرسانی و فعالیتهای بازسازی میگردد.

مدیریت جامع و یکپارچه پسماندها به عنوان یک پیش نیاز اساسی در چنین شرایطی مطرح است و چنانچه در مراحل اولیه، کمکرسانی به روش اصولی صورت نگیرد، جبران کاستیها و مشکلات پیش آمده در مرحله بازسازی بسیار مشکل آفرین و پرهزینه خواهد بود. مدیریت پسماندها نیازمند یک دوره حدوداً ۱۲ ماهه است که ماههای نخستین آن بهدلیل تراکم و حجم بالای فعالیتهای امدادرسانی از حساسیت بسیار بالایی برخوردار است. اجرای یک برنامهریزی سریع و هدفدار جهت مدیریت آوارهای بجا مانده از زمین لرزه، امری کاملاً ضروری و گریز نایذیر است. لذا در صورت عدم اجرای یک ضروری و گریز نایذیر است. لذا در صورت عدم اجرای یک

سامانه مدیریتی یکپارچه علمی و سریع در پاکسازی آوارها، مشکلات زیر دور از انتظار نخواهد بود:

- کند شدن فعالیتهای بازسازی و بسته شدن مسیرهای ترافیکی روزانه مردم،
 - اثرات روانی منفی ناشی از به یاد آمدن پیوسته سانحه،
- تجمع کنترل نشده پسماندها (آوار- زباله) منجر به گسترش مخاطرات بهداشتی-زیستمحیطی جدی و طولانی مدت می گردد. چنین شرایط نا مطلوبی می تواند منجر به نفوذ مواد شیمیایی سمّی و فلزات سنگین به آبهای زیرزمینی، نهرها و رودخانهها، افزایش چشمگیر آفات، حشرات و جانوران موذی، استشمام مداوم بوی نامساعد و تأثیرات بصری منفی گردد،
- افرایش پیوستهٔ آوار کنترل نشده و پراکنده، نیازمند فعالیتهای پاکسازی پرهزینه و وقت گیر بعدی نیز خواهد بود. لذا چنانچه مواد آواری پیش از رسیدن به ایستگاه نهایی چندین بار در مکانهای مختلف متمرکز شوند، وقت و هزینهٔ گزافی توسط تشکیلات محلی (نظیر استانداری فرمانداری و ستاد حوادث) و نیز دولت مرکزی صرف هر بار جابجایی بی هدف آنها در سطح منطقه خواهد شد [۱۹].
- رهاسازی زبالههای بهداشتی درمانی و همچنین زبالههای ناشی از خدماترسانی سریع در روزهای نخستین پس از سانحه بههمراه سایر زبالههای روزمرهٔ مردم (خانگی- دامی-کشاورزی) بر روی پشتههای آوارهای کنترل نشده و پراکنده، زمینه بروز مشکلات بهداشتی و زیست محیطی جدی و بیماریهای عفونی ثانوی را برای جامعه شهری یا روستایی اطراف فراهم می آورد،
- آوارهای ساختمانی از نظر اقتصادی بسیار با ارزش هستند و در اثر دفن کنترل نشده آنها حجم عظیمی از مواد قابل بازیافت نابود می شوند. این حجم مواد آواری را می توان جهت عملیات بازسازی به مصالح شن و ماسه بازیافت کرد. این مصالح قابلیت استفاده در پیسازی و زیرسازی جادهها را خواهند داشت. طبق استانداردهای بینالمللی، بیش از ۸۰٪ چنین پسماندهایی قابلیت بازیافت به روشهای مختلف را داشته که در این صورت بخش اندکی از آن می بایست راهی دفن گاهها شود [۱۰].

زیستبومهای ایران

ایران بهدلیل موقعیت جغرافیایی (قرار گرفتن در کمربند خشک

کره زمین)، شرایط توپوگرافیک (پستی و بلندی)، تنوع اقلیمی و گستره جغرافیایی، از زیستبومهای بینظیری در مقایسه با بسیاری از کشورها برخوردار میباشد. در این راستا بروز سوانح طبیعی میتواند به آنها آسیبهای جدی وارد آورد. از مهمترین زیستبومهای کشور میتوان به زیستبومهای زیر اشاره نمود:

الف) جنگلها و مراتع

پوشش گیاهی ایران به دلیل شرایط خشک حاکم برکشور محدود بوده و به لحاظ تراکم پوشش گیاهی بویژه پوشش جنگل، کشوری غنی از این حیث محسوب نمی شود. مساحت جنگلهای کشور طبق آخرین آمار و اطلاعات موجود، ۱۲/۴ میلیون هکتار است که ۷/۵ درصد مساحت کل کشور را تشکیل می دهد.

در مورد وسعت مراتع کشور اعداد و ارقام مختلفی ارائه می شود. سطح مراتع کشور در سال ۱۳۴۶ برابر ۱۲۶ میلیون هکتار و در سال ۱۳۵۶ به ترتیب برابر ۱۲۶ و ۱۳۵۱ میلیون هکتار و سال ۱۳۵۶ و ۱۳۵۱ و ۱۳۵۰ میلیون هکتار از سوی مراجع مختلف اعلام شده بود. براساس آخرین گزارش سازمان جنگلها و مراتع (۱۳۸۱)، سطح مراتع کشور حدود ۹۰ میلیون هکتار برآورد شده است که از نظر کیفیت ۹/۳ میلیون هکتار آن مراتع خوب تا متوسط، ۳۷/۳ میلیون فکتار از وضعیت فکتار مراتع متوسط تا ضعیف و ۴۳/۴ میلیون هکتار از وضعیت ضعیف تا خیلی ضعیف برخوردارند. از سطوح این مراتع سالانه حدود ۱۰/۷ میلیون تن علوفه خشک قابل استحصال است. در حال حاضر حدود ۹۱۶ هزار خانوار دامدار روستایی و عشایری با تعداد حدود ۸۳ میلیون واحد دامی به مراتع وابسته هستند

این در حالی است که بروز آتشسوزیهای متعدد و مکرر در کشور سبب شده تا سطح وسیعی از این جنگلها نابود شود.

ب) تنوع زیستی

همانگونه که عنوان گردید، شکل گیری چشماندازهای متفاوت در ایران، زاییده شرایط متعددی بوده که بر روند تکامل حیات و عوامل زیستی مؤثر بوده است. تضاد شدید بین عوامل اقلیمی، توپوگرافی همراه با تغییرات بارندگی، دما و شرایط خاکشناسی متفاوت در حیات گیاهی و به تبع آن حیات جانوری تأثیر گذاشته و تنوع زیستی شگرف آن را رقم زده است. تعداد گونههای گیاهی ایران حدود ۸۰۰۰ گونه برآورد میشود که از

میان آنها حدود ۱۷۰۰ گونه و ۲۰ جنس انحصاری بوده و در محدوده جغرافیایی ایران زیست مینمایند. به خصوص در برخی از ردههای جانوری از قبیل خزندگان تعداد گونههای موجود در ایران بسیار فراتر از گونههای قاره اروپاست، به طوری که در ایران تاکنون ۱۶۴ خزنده شناسایی شده که تعداد ۲۶ گونه آن بومی و انحصاری این سرزمین بوده و از این میان ۶ گونه در سطح جهان در معرض انقراض قرار دارند. در مورد سایر ردههای جانوری، پرندگان با ۵۰۲ گونه، ماهیان آبهای شیرین داخلی با ۲۶۹ گونه و بالاخره دوزیستان با ۱۱ گونه که تقریباً نیمی از آنها اندمیک (انحصاری) کشور ما تشخیص داده شدهاند، غنای تنوع جانوری کشور را تشکیل می دهند [۱۲].

همچنین از جمله تهدیداتی که سوانح طبیعی می توانند داشته باشند تأثیر بر تنوع زیستی در ایران می باشد. چرا که به عنوان نمونه، سیلابهای مکرر در منطقه شمال کشور به خصوص در استان گلستان که بر اثر از بین رفتن پوشش گیاهی توسط انسان بوده است تاثیرات قابل توجهی بر تنوع زیستی آن منطقه گذارده است.

ج) زیستبومهای دریایی

محیط زیست دریایی ایران شامل دریای خزر در شمال و خلیج فارس و دریای عمان در جنوب به دلیل قرار گرفتن در عرضهای جغرافیایی متفاوت، از اکوسیستمهای منحصر بفردی برخوردار می باشند. دریای خزر یک زیست بوم دریایی بسته است که تنها از طریق رودخانه ولگا با دریاهای آزاد مرتبط است. وسعت این دریاچه ۳۸۰ هزار کیلومتر مربع و حجم آب آن ۷۷ هزار کیلومتر مکعب بوده و بزرگترین دریاچه جهان محسوب می شود. سطح آب این دریاچه مرتباً در حال نوسان بوده و در مقایسه با آب اقیانوسها شوری آن به مراتب کمتر است. در این دریاچه حدود ۱۰۰ گونه و زیر گونه از ماهیان استروژن (ماهیان خاویاری) ماهی آزاد، ماهی سفید و ساست که از لحاظ اقتصادی و ارزشهای ژنتیکی از اهمیت بسیار زیادی در سطح ملی و بینالمللی برخوردار می باشند.

خلیج فارس، دریای نیمه بستهای است با مساحت حدود ۲۳۹ هـزار کیلـومتر مربع و ۸۶۳۰ کیلـومتر مکعـب حجـم آب آن میباشد. غنای تنوع زیستی آبزیان در این دریا باعث شده اسـت تا این منطقـه از سوی یونـسکو بـه عنـوان یکـی از ۵ منطقـه

مخصوص دریایی شناسایی شود. وجود ذخایر ماهیان تجاری، آبسنگهای مرجانی، جنگلهای حرا و تنوع آبزیان باعث شده است تا این دریا به لحاظ ارزشهای اکولوژیکی در سطح بینالمللی بسیار مورد توجه باشد. از سوی دیگر، به دلیل وجود منابع عمده انرژیهای فسیلی در این حوزه، خلیج فارس یکی از پرترددترین آبراهههای نفتکشها و یکی از مناطق استراتژیک جهان قلمداد شود و همواره در معرض مناقشات بینالمللی و در معرض انواع تهدیدهای ناشی از آلودگی قرار گیرد.

بنابراین با توجه به بحران اخیر نفتی در خلیج مکزیک در امریکا، به نظر میرسد که مهمترین تهدید در آبهای دریای خزر و خلیج فارس، تهدیدات ناشی از نشت نفت در آنها باشد.

۷- آثار زیست محیطی سلاحهای شیمیایی،هستهای و میکروبی

جنگ همیشه به محیط زیست خسارت وارد کرده و به طور کلی دو تأثیر عمده بر محیط زیست دارد:

اول، خسارات وارده در طول جنگ که یا عمدی است و یا اتفاقی. خسارات عمدی می تواند به منظ ور جلوگیری از پناه گرفتن نیروهای طرف مقابل، انهدام و از بین بردن محصولات غذایی به قصد ایجاد وحشت در جمعیت غیر نظامی آنان و مانند آن وارد آید؛ و دوم، نوع دیگری از خسارت که آثار منفی بر طبیعت باقی می گذارد و آن، استفاده آگاهانه و تعمدی از رهگذر تغییرات مصنوعی در محیط زیست به عنوان ابزار جنگیدن است [۱۳]. در دهههای اخیر، توسط طرفین مناقشه از تکنولوژی پیشرفته در جهت ایراد خسارات منظم و گسترده تر بر محیط زیست در جهت ایراد خسارات منظم و گسترده تر بر محیط زیست بردن و امحاء نزدیک به نصف جنگلهای ویتنام جنوبی در طول جنگ، نشان داد که جنگهای متعارف نوین ممکن است خسارات زیادی را بر محیط زیست وارد آورند.

در جریان جنگ عراق علیه ایران، حمله هواپیماهای عراقی به هفت سکوی استخراج نفت در حوزههای نفتی نوروز در خلیج فارس باعث فوران نفت به خلیج فارس شد. همچنین هفتهها پیش از جنگ دوم خلیج فارس، عراق صراحتاً اراده و تصمیم خود را در استفاده از محیط زیست به عنوان ابزار جنگی اعلام و این تصمیم را عملی نمود و تنها در یک ناحیه ۸۰۰ چاه نفت کویت را به آتش کشید.

علاوه بر موارد فوق، استفاده از سلاحهای هستهای و شیمیایی در

جنگها، خود داستان تلخ دیگری است که به راحتی نمی توان از آن گذشت. برای نمونه، استفاده آمریکا از سلاح اتمی در جنگ علیه ژاپن و استفاده گسترده نیروهای عراقی از سلاحهای شیمیایی در جنگ علیه ایران بهویژه در حلبچه را می توان نام برد.

کاربرد سلاحهای شیمیائی، میکروبی و هستهای علاوه بر کشتار حیوانات و انسانهای نظامی و غیر نظامی در مقطع زمانی خاص در یک نسل، در دراز مدت باعث آلودگی آب و خاک شده که در نسلهای بعد مورد توجه قرار می گیرد.

بر اساس بررسی های انجام شده توسط مراکز معتبر بینالمللی برخی از عوامل شیمیایی، هستهای و میکروبی (به عنوان نمونه عامل شیمیایی گاز خردل) از نوع عوامل پایدار در محیط است و آثار زیانبار آن سالها در محیط زیست باقی میماند. چنان چه از ترکیبات این عوامل استفاده شود پایداری آنها تقویت شده و بر اثرات مخربشان افزوده میشود [۱۴].

همچنین منابع خاک و آب و هوای مناطقی که هدف اصابت سلاح های شیمیایی، هستهای و میکروبی قرار می گیرند، بر پایداری این عوامل تأثیر گذار است. برای مثال در مناطق سرد و شنی پایداری عوامل شیمیایی بالا است، چرا که تحت این شرایط امکان تجزیه پذیری آنها بسیار ضعیف است.

سلاح های شیمیایی، هستهای و میکروبی اثرات زیانبار و جبران ناپذیری بر محیط زیست و اکوسیستم مناطق آلوده دارند که از جمله می توان به موارد زیر اشاره کرد:

۱. عملکرد طبیعی خاک را مختل میسازد (در اصطلاح خاک را میسوزاند که در این خاک امکان زندگی میکروارگانیسم های طبیعی خاک وجود ندارد).

 ۲. موجب اختلالات ژنتیکی در گیاهان، توقف رشد آنها و از بین رفتن پوشش گیاهی میشود.

۳. در جانوران نیز موجب ایجاد اختلال ژنتیکی و اختلال در رشد جنین و حتی سقط آن می شود.

۸ – نتیجهگیری

آنچه که در این مقاله ارائه شد، موضوع تهدیدات زیست محیطی سوانح طبیعی در ایران بود. در ابتدای مقاله با ارائه مفاهیم و کلیات مدیریت بحرانهای طبیعی و تعاریف مراحل آن در مدیریت سوانح و بلایای طبیعی، چارچوب مفهومی موضوع مورد بررسی قرار گرفت. در ادامه با بیان کلیاتی از چالشها و

تهدیدات پیش روی محیط زیست، ارتباط مفه ومی محیط زیست و سوانح طبیعی نیشان داده شد و بیان شد که چالشهایی چون بههم خوردن اکوسیستم منطقه در اثر حادثه، تأخیر در جمعآوری و دفن اجساد انسانی و لاشههای حیوانات، عدم تأمین به موقع وسایل و تسهیلات ضروری و یا تأخیر در تهیه و در اختیار گذاشتن وسایل لازم برای جمعآوری زباله خانوارها و محیط، عدم رعایت اصول و موازین بهداشتی به وسیله ساکنین، نگهداری و تردد احشام و حیوانات در منطقه، عدم جمعآوری و حمل زباله از منطقه، عدم احداث سرویسهای بهداشتی، عدم ترمیم خرابیهای سیستم فاضلاب و پسآبهای منازل و اماکن عمومی و کارخانجات در سطح خرد و جزئی بروز مینماید.

در سطح کلان نیز بروز سوانح می تواند بر تنوع زیستی، زیست بومهای دریایی و جنگلها و مراتع آسیب وارد نماید. همچنین به هنگام بروز جنگها نیز استفاده از عوامل شیمیایی، هستهای و میکروبی چنان خسارات جبرانناپذیری وارد می آورد که آثار زیستمحیطی آن می تواند سالها در محیط باقی بماند. بنابراین و با توجه به موارد مذکور به نظر می رسد که در بسیاری از موارد توجهی به اقدامات پیشگیرانه در خصوص بروز مشكلات زيستمحيطي پس از بروز بحرانها نمي گردد؛ چرا كه با بروز سوانح طبیعی و مناقشات منطقهای، مشکلات متعددی در حوزه محیط زیست مشاهده می شود. لذا پیشنهاد می گردد که برنامه جامع مدیریت بحران و پدافند غیرعامل تهدیدات زیستمحیطی تهیه گردد. در این برنامه جامع، کلیه تهدیدات زيست محيطي متناسب با نوع تهديد، منطقه وقوع، اثرات أن و... شناسایی شده و بر اساس وقوع هر یک، اقدامات پیـشگیرانه و یا برنامه پس از وقوع آن، سناریونویسی گردد. به نظر میرسد چنین برنامهای با رویکرد پدافند غیرعامل و مدیریت بحران، باعث كاهش خسارات محتمل خواهد شد.

- ۱۰. صفارزاده، امیرهمایون؛ حسینی، کیوان؛ فاطمی عقدا، سید محمود؛ مدیریت پسماندهای ناشی از سوانح طبیعی (با نگرشی به زمین لرزه بروجرد- لرستان)، همایش مدیریت جامع بحران؛ تهران؛ (۱۳۸۵).
- ۱۱. سالنامه آمارِی کشور؛ مرکز آمار ایران؛ معاونت برنامهریـزِی اقتصادی وزارت جهاد کشاورزی. (۱۳**۸۰**).
- ۱۲. برنامه اقدام ملی مقابله با بیابانزایی و تعدیل اثرهای خشکسالی در جمهوری اسلامی ایران؛ وزارت جهاد کشاورزی؛ ص:۷۵: (۱۳۸۱).
- ۱۳. ممتاز، جمسید؛ حمایت از محیط زیست مطابق کنوانسیونهای ژنو و لاهه، در حقوق بشر در پرتو تحولات بینالمللی، ترجمه شریفی طراز کوهی، حسین؛ تهران؛ نشر دادگستر؛ ص ۲۰۵؛ (۱۳۷۷).
- ۱۴. فیروزی، مهدی؛ حق بر محیط زیست، سازمان انتشارات حیاد دانشگاهی؛ (۱۳۸۴).
- 15. Aysan, Y, Davis, Ian; Rehabilitation and Reconstruction; UNDP; Disaster Management Training Programme; pp: 48; (1993).
- 16. Aysan, Y, Davis, Ian; Rehabilitation and Reconstruction; UNDP; Disaster Management Training Programme; pp: 49; (1993).
- 17. Drabek, Thomas E.; Hoetmer, Gerard.j; Emergency Management: Principles and Practice for Local Government; pp: 5; (1991).
- 18. Bradshaw, Sarah and Linneker, Brian; The Social Audit of Regions Affected by Mitch in Nicaragua: Evidence and Questions Raised; Disaster; pp. 7; (2004).
- 19. Baycan, F.; Emergency planning for disaster waste: A proposal based on the experience of Marmara Earthquake in Turkey; 2nd International Conference on Post Disaster Reconstruction: Planning for Reconstruction; Coventry University; 22-23 April (2004).

مراجع

- ۱. قانون تـشکیل سـازمان مـدیریت بحـران کـشور مـصوب (۱۳۸۶) مجلس شورای اسلامی.
- طرح جامع کاهش خطرپذیری زلزله کشور؛ کارگروه تخصصی زلزله لغزش لایههای زمین؛ (۱۳۸۷).
- ۳. طرح نیازسنجی آموزشی زنان و رویکرد جامع به نیازهای زنان در مدیریت ریسک سوانح؛ پروژه مشترک برنامه عمران ملل متحد و معاونت برنامه ریزی و نظارت راهبردی ریاست جمهوری؛ ص: ۵۲ (۱۳۸۷).
- ۴. آخوندی، عباس؛ بحرینی، سید حسین؛ مدیریت بازسازی مناطق آسیب دیده از سوانح طبیعی (تجربه بازسازی مسکن مناطق زلزلهزده گیلان و زنجان ۱۳۷۱-۱۳۶۹)؛ موسسه انتشارات و چاپ دانشگاه تهران؛ ص: ۹۸؛ ۱۳۷۵.
- ۵. ظفری، حسین؛ فاطمی عقداء، سید محمود؛ امیدوار، بابک و بختیاری، علی؛ کاهش اثرات فاجعه و مدیریت در حوادث طبیعی؛ همایش سراسری راهکارهای ارتقاء مدیریت بحران در حوادث و سوانح غیر مترقبه؛ زنجان؛ ص: ۴، (۱۳۸۵).
- ۶. داربک، توماس ای؛ هواتمر، جرالد جی؛ مدیریت بحران، اصول و راهنمای عملی دولتهای محلی؛ ترجمه رضا پورخردمند؛ نشر مرکز مطالعات و برنامهریزی شهر تهران و شرکت پردازش و برنامهریزی شهری؛ ص: ۱۹۸، (۱۳۸۳).
- ۷. ظفری،حسین؛ بررسی مدیریت بازسازی فیزیکی با نگرشی ویژه بر مشارکت مردم (مطالعه موردی بم)؛ دانشگاه تهران؛ رساله کارشناسی ارشد؛ ص: ۵۰، (۱۳۸۶).
- ۸. علمداری، شهرام؛ نشست ابعاد زیست محیطی بحرانهای شهری. (۱۳۸۸).
- ۹. جزایری، عباس؛ سوانح و بلایای طبیعی به عنوان یک معضل جهانی، مجموعه سخنرانیهای جامع و میزگردهای علمی دومین کنگره بینالمللی بهداشت، درمان و مدیریت بحران در حوادث غیرمترقبه؛ تهران؛ (۱۳۸۳).

3 Abstracts

Crisis Management and Environmental Threats in Iran

Mahdi Azizi Mehmandost¹

Abstract

Paying attention to the issue of environment and its significance in everyday life of humans, is something that can not be simply ignored. Almost since mid 1960s, awareness of environmental issues and bringing it under scrutiny has increased dramatically. Since 1970s onward, many governments and organizations have established the international management of the environment. In 1992, many international political policies linked to the issues of development, environment and the concept of contention of sustainable development, made their appearance. On the other hand, natural disasters and emergency situations (like war or conflicts) often led to the emergence of environmental threats such as shallow water and underwater contamination, air pollution, problems caused by chemical and nuclear bombing, poisonous and hazardous material spill, remain of rubbles and waste with an origin other than routine urban and industrial waste.

In this regard, the presence of military threats against Iran on the one hand and the location of our country among the disaster- prone region on the other hand, displays the necessity of taking the issues of passive defense and crisis management in the environment, into close considerations. Therefore, to better understand the issue of identifying the environmental threats seems somewhat necessary.

In this article, attempts have been made to briefly take the environmental threats caused by disasters, into considerations and at the end, management solutions in the fields of crisis management and passive defense in the environment section, will be presented.

Key Words: Natural Disasters, Crisis, Environment, Environmental and Passive Defense Threats